

телно, черковно и политическо пробуждане. Повечето наши видни църкви, манастири, училища, слънчеви жилища сж строени презъ тая година. Даже въ сжщата година, скопани и видинчани прогониха умразнитѣ си грѣцки владици. А стопански въздигнатитѣ ни селища отъ дветѣ страни на Стара планина създадоха благодатна почва да се явятъ, и условия за работа на народнитѣ ни великани: Софроний, Бозвели, Богоридовци, Раковски, Чинтуловъ, Селимински, х. Димитъръ, Ботевъ, Левски, Каравеловци, Бенковски, Фотиновъ, Априловъ, Славейковци, Макариополски и пр. пр. — всички закърмени подъ сѣнкитѣ на Балкана и отхранени съ вретено-то, хурката и стана.

Презъ това време на народното свѣстяване и превъзможване, сливениятъ преселникъ Добри Желѣзковъ се връща обратно отъ Кримъ въ родния си градъ. Тайно пренася приготвенитѣ си въ Русия модели отъ текстилни алияти и въ 1834 г. основава въ родния си градъ първа текстилна работилница за тъкане сукна, аби и кебета въ турската империя — начало на послешната императорска сукнена фабрика въ Сливенъ, която до 1853 г. управлява съ успѣхъ и голѣмо задоволство на султанъ Махмудъ. Той бѣ беретлия — притежаваше султански ферманъ и имаше подъ ржка 400—500 фабрични работници, всички съ значки (чилинчета) по пискюлнитѣ си фесове.

Ако тая година Франция, при голѣми тържества, празнува стогодишнината на Жакаръ — изнамѣрвача на тъкачния станъ, колко ние, българитѣ, трѣбва да сме горди съ създателя на текстилната ни индустрия и празнуваме стогодишнината на българина — първи въ турската империя основател на текстилна фабрика, предтеча на многобройнитѣ ни модерни текстилни заведения, даващи прехрана на хиляди български семейства?

Добри Желѣзковъ Фабрикаджия е стопански деецъ отъ първа величина; той е „Паисий“ на модерното ни фабрично стопанство. Неговиятъ интересенъ животъ, дейность, успѣхъ и трагична кончина сж достойни да се знаятъ отъ всѣки нашенецъ. Той е достоенъ стопански представител на творческия гений на племето ни, затова юбилеятъ му е напълно заслуженъ.